

Castelló

El «pànic» pels sismes del Castor confronta les parts durant el judici

REDACCIÓ/ACN
CASTELLÓ

L'experiència viscuda amb els terratrèmols causats pel projecte Castor encara és ben present a la família de Maria José Cardozo, veïna de Vinaròs. «Les meves filles encara tenen por d'anar soles a algun lloc de casa», recordà. Ella

i tres veïns més de les Terres del Sènia, membres de la plataforma d'afectats Aplaca, que exerceix l'acusació particular en el judici contra dos exedirectius de l'empresa responsable del magatzem de gas submarí, van declarar ahir a l'Audiència de Castelló. L'informe pericial que van aportar assegura que un 81% del 63 afectats

que va respondre a un qüestionari específic van reportar afectacions emocionals «greus i extremes». Cardozo explicà que ella i les seves dues filles van haver de recórrer a mètodes naturals de teràpia per refer-se de la situació «d'angoixa» que van viure arran dels sismes que a finals de setembre i principis d'octubre de 2013 es van sentir a la costa de l'Ebre i el Maestrat. Van notar com el terra es movia i el pis es balancejava, amb les finestres de la casa vibrant, va recordar davant del tribunal que jutja Recaredo del Potro i José Luis Martínez Dalmau per suposats delictes contra el medi ambient.

A Toni Martín, veí de Sant Carles de la Ràpita, els sismes noc-

turns també el van sorprendre amb la seva filla de pocs mesos a casa. Durant un dels sismes més forts va quedar impressionat i van agafar el bressol amb el nadó i es van refugiar sota la taula del menjador. «No vam dormir».

Des de Vinaròs, Núria Ferrer recordà també haver viscut els sismes «amb molta por». La gent del poble no parlava d'altra cosa, les escoles organitzaven simulacres per als seus alumnes i molts temien que algun «edifici caigués». «Molta gent que tenien casa al poble van marxar», apuntà. La seva filla, que vivia prop del mar, abandonava a la nit el seu domicili per temor a un possible tsunami. Fins i tot ella, va reconèixer, es va plantejar «canviar de re-

sidència» si l'episodi sísmic s'allargava.

La defensa dels acusats va intentar rebatre tan el procediment com les conclusions de l'informe presentat per l'acusació d'Aplaca, amb un contra informe pericial d'un metge psiquiatre, Javier Ladrón de Guevara. Va sostenir que la pericial d'Aplaca no aporta cap «diagnòstic», no s'ha basat en l'exploració dels afectats i no ha tingut en compte possibles afectacions prèvies. També qüestionà la validesa de la mostra, que considera no representativa. Els advocats de del Potro, Martínez Dalmau i la mateixa Escal UGS també van suggerir que la sensació de risc percebuda pels afectats s'hauria pogut amplificar socialment.